

Szent Brúnó

SZENT BRÚNÓ Kölnben, 1035 körül született, nemesi családban. Kölnben, Reimsben tanult, majd Párizsban nevelkedett. Hazatérve pappá szentelték, és hittudományt, klasszikus nyelveket, zenét és filozófiát tanított a reimsi székesegyházi iskolában.

Érseke halála után az újabb érsek visszaéléseivel nem tudott megbékélni, menekülnie is kellett. 1081-ben végleg lemondott és a molemei bencés kolostorba lépett. Magányos élet után vágyódott, ezért 1084-ben hat kanonok társával elvonult a Chartreuse melletti rengetegbe. Ott társaival megalapította a karthauziak rendjét. Néhány héten belül kápolnát és lakókunyhókat építettek. 1090-ben II. Orbán pápának (aki még Reimsben tanítványa volt) is segítségére volt fontos egyházi problémák megoldásában. Nem bírta megszokni Róma zaját. Amikor Orbán pápa kénytelen volt Dél-Olaszországba menekülni, Brúnó is vele ment. A squillacei egyházmegyében megkapta a La Torre nevű vadont, ahol létrehozta a második karthausi kolostort. Calábriában, a Squillace melletti Szent István kolostorban halt meg 1101. október 6-án. Társai azonnal szentként kezdték tisztelni, 1623-ban aztán XV. Gergely pápa tiszteletét az egész világra kiterjesztette.